15/12/2024

Άγιος Ελευθέριος: Ο ηρωικός ιερομάρτυς του Χριστού – Του Λάμπρου Σκόντζου

/ Γνώμες

Οι ιερομάρτυρες αποτελούν μια ειδική τάξη στο αγιολόγιο της Εκκλησίας μας. Είναι οι ιερείς, οι οποίοι υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια και μαρτύρησαν για το Χριστό. Ένας από αυτούς είναι και ο άγιος Ιερομάρτυς Ελευθέριος.

- Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος

Γεννήθηκε στη Ρώμη το 2ο μ. Χ. αιώνα από ευγενείς γονείς. Ο πατέρας του κατείχε το αξίωμα του υπάτου. Η μητέρα του ονομαζόταν Ανθία. Είχε γνωρισθεί με μαθητές του αποστόλου Παύλου και έγινε ένθερμη χριστιανή. Μετά το θάνατο του άνδρα της ανάλαβε αυτή την ανατροφή του μικρού Ελευθερίου, στον οποίο έδωσε σπουδαία μόρφωση και τον κατήχησε στον Χριστιανισμό. Φρόντισε μάλιστα να τον συνδέσει με τον επίσκοπο της Ρώμης Ανίκητο (155-166), για να αποκτήσει και χριστιανική μόρφωση και παιδεία. Ο επίσκοπος διείδε στον ευγενή έφηβο Ελευθέριο βαθιά πίστη, ευσέβεια και αφοσίωση στην Εκκλησία και γι’ αυτό τον χειροτόνησε διάκονο στα 15 του χρόνια. Λίγο αργότερα στα 17 του τον

χειροτόνησε πρεσβύτερο και τρία χρόνια μετά τον χειροτόνησε επίσκοπο και του ανέθεσε τον επισκοπικό θρόνο του Ιλλυρικού (σημερινή Αλβανία), με έδρα την πόλη της Αυλώνας.

Η τόσο νεαρή χειροτονία του δικαιολογείται για την εποχή που έζησε ο άγιος Ελευθέριος, διότι η Εκκλησία είχε ανάγκη από στελέχη με αρετές, πίστη και μόρφωση, σε μια περίοδο φοβερών διωγμών από το ρωμαϊκό κράτος, όπου οι επίσκοποι ήταν τα πρώτα θύματα.

Ο νεαρός και ευγενής επίσκοπος, δικαίωσε την επιλογή του επισκόπου Ρώμης για τον επισκοπικό θρόνο του Ιλλυρικού. Παρά το νεαρό της ηλικίας του υπέδειξε πρωτοφανή ωριμότητα. Η γλυκύτητα του λόγου του, η καλοσύνη του προς όλους, οι αρετές και η σοφία του στήριζαν την Εκκλησία και προσέλκυαν πληθώρα ειδωλολατρών στη χριστιανική πίστη. Η εμφανής αγιότητά του επιβεβαιωνόταν συχνά από πολλά θαύματα, τα οποία στήριζαν τους δοκιμαζομένους χριστιανούς και μετέστρεφαν τους ειδωλολάτρες στην χριστιανική αλήθεια. Είχε οργανώσει ιεραποστολές σε όλο το Ιλλυρικό, όπου ίδρυε εκκλησίες.

Η δράση του όμως δεν άργησε να γίνει γνωστή στις ρωμαϊκές αρχές. Η φήμη του έφτασε ως και τη Ρώμη, στ’ αυτιά του αυτοκράτορα. Ο διάβολος παρακίνησε τον φανατικό ειδωλολάτρη αυτοκράτορα να στείλει έναν στρατηγό του, τον Φήλικα, να συλλάβει τον Ελευθέριο. Όταν έφτασε στην Αυλώνα με άγριες διαθέσεις, ο άγιος επίσκοπος κήρυττε σε κάποιο χώρο, που τον είχε μεταβάλλει σε ναό, διότι δεν επέτρεπαν οι Ρωμαίοι στους χριστιανούς την ανέγερση ναών. Περικύκλωσε το χώρο με τους στρατιώτες του και εισήλθε στο ναό ο ίδιος ο Φήλικας για να τον συλλάβει. Όμως ο άξεστος και άγριος ειδωλολάτρης στρατηγός στάθηκε ακίνητος και άκουε τον Ελευθέριο που μιλούσε στο εκκλησίασμα και ο οποίος δεν ταράχτηκε από την παρουσία του. Γοητεύτηκε από την ηρεμία του προσώπου του αγίου επισκόπου και από τη γλυκύτητα των λόγων του. Δεν είχε ξανακούσει λόγια αγάπης προς όλους, ακόμα και προς τους εχθρούς. Είχε ζήσει μέσα στην αγριότητα και τη βία της ρωμαϊκής εξουσίας και στην εκδικητική μανία της ειδωλολατρίας. Για πρώτη φορά είχε ακούσει για Θεό αγάπης και οικτιρμών, σε αντίθεση με τους «θεούς» της θρησκείας του, οι οποίοι ήταν συνώνυμοι με το μίσος, την εκδίκηση, την απάτη και τη μισανθρωπία!

Δεν προχώρησε στη σύλληψή του, αλλά το άγριο βλέμμα του ημέρεψε, η όψη του γαλήνεψε. Πλησίασε στον άγιο και ζήτησε να κατηχηθεί και να βαπτισθεί! Ξέχασε την εντολή του αυτοκράτορα να φέρει σιδηροδέσμιο τον Ελευθέριο στη Ρώμη. Όμως έγινε κάτι που δεν το περίμενε. Ο άγιος επίσκοπος του ζήτησε να εκτελέσει την αυτοκρατορική διαταγή για να μη στερηθεί του μαρτυρικού στεφάνου!

Ο Φήλικας, παρά τις αντιρρήσεις του, υπάκουσε και οδήγησε τον άγιο στη Ρώμη. Τον παρουσίασε στον αυτοκράτορα και εκείνος άρχισε με κολακείες να τον πείσει να αρνηθεί το Χριστό και να θυσιάσει στα είδωλα. Του υποσχέθηκε πλούτο και τιμές και στη συνέχεια τον απείλησε με βασανιστήρια. Όμως ο Ελευθέριος έμεινε σταθερός στην πίστη του και στηλίτευσε την ανοησία της ειδωλολατρικής θρησκείας.

Τότε άρχισαν τα φρικτά βασανιστήρια. Ο θηριώδης και διεφθαρμένος αυτοκράτορας διέταξε να τον ξαπλώσουν σε πυρακτωμένο σιδερένιο κρεβάτι προκειμένου να πεθάνει μέσα σε αφόρητους πόνους. Όμως ο Θεός δρόσισε το κρεβάτι και ο άγιος σώθηκε. Μετά τον έβαλαν σε μεγάλο τηγάνι να τον τηγανίσουν, αλλά και πάλι ο Θεός τον έσωσε, σβήνοντας τη φωτιά. Τον έριξαν σε βραστή πίσσα, αλλά βγήκε ανέπαφος. Ο σκληρόκαρδος έπαρχος Κορέμων τον έριξε σε πυρακτωμένη κάμινο με μυτερά καρφιά, αλλά για μια ακόμη φορά ο άγιος σώθηκε θαυματουργικά. Βλέποντας ο έπαρχος το θαύμα, έγινε χριστιανός, τον οποίο αποκεφάλισε ο Αδριανός.

Ο Ελευθέριος οδηγήθηκε στις φυλακές να πεθάνει από την πείνα, αλλά ο Θεός έστελνε ένα περιστέρι με τροφή. Τον έδεσαν κατόπιν σε δύο άγρια άλογα να τον σέρνουν πίσω τους για να ξεσκιστούν οι σάρκες του, αλλά τα άλογα δεν μετακινούνταν από τη θέση τους! Τέλος ο αυτοκράτορας έδωσε εντολή να το ρίξουν στα θηρία στην αρένα, ενώπιον του ειδωλολατρικού πλήθους. Αλλά και εδώ τα θηρία δεν τον πείραξαν. Γι’ αυτό και έδωσε διαταγή να τον αποκεφαλίσουν. Την ώρα του αποκεφαλισμού του έτρεξε κοντά του και η αγία μητέρα του Ανθία, την οποία αποκεφάλισαν και αυτή και έλαβαν και οι δύο τον στέφανο του μαρτυρίου.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 15 Δεκεμβρίου και μαζί του εορτάζεται η μνήμη της μητέρας του Ανθίας, του επάρχου Κορέμονα και των δύο δημίων του, οι οποίοι πίστεψαν στο Χριστό και αποκεφαλίστηκαν!

Αυτοί είναι οι ήρωες της χριστιανικής μας πίστεως, οι οποίοι θα πρέπει να εμπνέουν και σε μας ηρωισμό και ακλόνητη πίστη στο μοναδικό Σωτήρα μας Χριστό!

Πηγή: pemptousia.gr